

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 23. februára 2017
(OR. en)

2015/0281 (COD)

PE-CONS 53/16

DROIPEN 203
COPEN 367
JAI 1028
CODEC 1790

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o boji proti
terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a
mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2017/...

Z ...

**o boji proti terorizmu,
ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV
a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C 177, 18.5.2016, s. 51.

² Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. februára 2017 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z

keďže:

- (1) Únia je založená na univerzálnych hodnotách ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity a dodržiavania ľudských práv a základných slobôd. Vychádza zo zásad demokracie a právneho štátu, ktoré sú spoločné pre členské štáty.
- (2) Terorizmus predstavuje jedno z najzávažnejších porušení univerzálnych hodnôt ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity a uplatňovania ľudských práv a základných slobôd, na ktorých je založená Únia. Zároveň predstavuje jeden z najväznejších útokov na demokraciu a právny štát – zásady, ktoré sú spoločné pre členské štáty a na ktorých je založená Únia.

- (3) V rámci trestného práva členských štátov je základom boja proti terorizmu rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV¹. Právny rámec spoločný pre všetky členské štáty a najmä harmonizované vymedzenie pojmu trestných činov terorizmu predstavuje referenčný základ pre výmenu informácií a spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi podľa rámcového rozhodnutia Rady 2006/960/SVV², rozhodnutí Rady 2008/615/SVV³ a 2005/671/SVV⁴, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013⁵ a rámcových rozhodnutí Rady 2002/584/SVV⁶ a 2002/465/SVV⁷.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3).

² Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

³ Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁴ Rozhodnutie Rady 2005/671/SVV z 20. septembra 2005 o výmene informácií a spolupráci v oblasti trestných činov terorizmu (Ú. v. EÚ L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁵ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1077/2011, ktorým sa zriaďuje Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁶ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch (Ú. v. ES L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) Hrozba terorizmu v posledných rokoch rastie a rýchlo sa vyvíja. Osoby označované ako „zahraniční teroristickí bojovníci“ cestujú do zahraničia na účely terorizmu. Vracajúci sa zahraniční teroristickí bojovníci predstavujú zvýšenú bezpečnostnú hrozbu pre všetky členské štáty. Zahraniční teroristickí bojovníci boli spojení s nedávnymi útokmi a plánovanými útokmi v niekoľkých členských štátoch. Únia a jej členské štáty navyše čelia zvýšenej hrozbe od jednotlivcov, ktorých inšpirovali alebo ktorým dávajú pokyny teroristické skupiny pôsobiace v zahraničí, ale ktorí zostávajú v Európe.
- (5) Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov vyjadrila vo svojej rezolúcii č. 2178 (2014) znepokojenie v súvislosti s rastúcou hrozbou, ktorú predstavujú zahraniční teroristickí bojovníci, a požiadala všetky členské štáty OSN, aby zabezpečili, že trestné činy súvisiace s týmto javom budú trestné podľa vnútroštátneho práva. Rada Európy v tejto súvislosti prijala v roku 2015 Dodatokový protokol k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu.
- (6) Vzhľadom na vývoj teroristických hrozieb pre Úniu a členské štáty a právne záväzky Únie a členských štátov podľa medzinárodného práva by sa vo všetkých členských štátoch malo ďalej aproximovať vymedzenie trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, aby komplexnejšie zahŕňalo konanie súvisiace najmä so zahraničnými teroristickými bojovníkmi a financovaním terorizmu. Tieto formy správania by mali byť trestné aj v prípade, že k nim dochádza cez internet vrátane sociálnych médií.

- (7) Boj proti terorizmu si vzhľadom na jeho cezhraničnú povahu navyše vyžaduje silnú koordinovanú reakciu a spoluprácu, a to v rámci členských štátov a medzi nimi, ako aj s príslušnými agentúrami a orgánmi Únie vrátane Eurojustu a Europolu, a medzi nimi. Preto by sa dostupné nástroje spolupráce a súvisiace zdroje, napríklad spoločné vyšetrovacie tímy a koordinačné stretnutia podporované Eurojustom mali využívať efektívne. Globálna povaha terorizmu si vyžaduje medzinárodnú reakciu, čo znamená, že Únia a jej členské štáty musia posilniť spoluprácu s relevantnými tretími krajinami. Silná koordinovaná reakcia a spolupráca je potrebná aj na účely zaistenia a získavania elektronických dôkazov.
- (8) Táto smernica obsahuje vyčerpávajúci zoznam závažných trestných činov, ako je napríklad útok na život osoby, ktoré sú úmyselným konaním, a ktoré možno označiť za trestný čin terorizmu, ak a pokiaľ sú spáchané na účely terorizmu, a to s cieľom vážne zastrašiť obyvateľstvo, neoprávnene donútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu, aby niečo konala alebo sa zdržala konania, alebo vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo sociálne zriadenie krajiny alebo medzinárodnej organizácie. Vyhrážanie sa takýmto úmyselným konaním by sa tiež malo považovať za trestný čin terorizmu, ak na základe objektívnych skutočností možno konštatovať, že takáto hrozba bola vykonaná s ktorýmkoľvek z uvedených teroristických cieľov. Naproti tomu konanie, ktorého cieľom je napríklad donútiť vládu, aby niečo konala alebo sa zdržala konania a ktoré nie je zahrnuté vo vyčerpávajúcom zozname zločinov, sa v zmysle tejto smernice nepovažuje za trestný čin terorizmu.

- (9) Trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami sú veľmi závažné, lebo môžu viesť k spáchaniu trestných činov terorizmu a umožniť teroristom a teroristickým skupinám pokračovať v ich trestnej činnosti a ďalej ju rozvíjať, čo odôvodňuje kriminalizáciu tohto konania.
- (10) Za trestný čin verejného podnecovania k spáchaniu trestného činu terorizmu sa považuje okrem iného glorifikácia a ospravedlňovanie terorizmu alebo šírenie správ či snímok, či už online alebo offline, aj v súvislosti s obeťami terorizmu ako spôsob získavania podpory pre cieľ teroristov alebo vážneho zastrašovania obyvateľstva. Takéto správanie by malo byť trestné, ak vytvára riziko spáchania teroristických činov. V každom konkrétnom prípade by sa pri určovaní, či takéto riziko vzniklo, mali zvažovať osobitné okolnosti prípadu, napríklad autor a adresát komunikácie, ako aj kontext, v ktorom bol daný skutok spáchaný. Pri uplatňovaní ustanovenia o verejnom podnecovaní v súlade s vnútroštátnym právom by sa tiež mala zvážiť závažnosť a vierohodnosť takéhoto rizika.

- (11) Kriminalizácia absolvovania výcviku na terorizmus dopĺňa existujúci trestný čin poskytovania výcviku a konkrétne sa zameriava na hrozbu, ktorú predstavujú osoby aktívne sa pripravujúce na spáchanie trestných činov terorizmu vrátane osôb, ktoré napokon konajú samostatne. Absolvovanie výcviku na terorizmus zahŕňa získavanie znalostí, dokumentácie alebo praktických zručností. Samoštúdium, a to aj prostredníctvom internetu alebo štúdia iných učebných materiálov by sa tiež malo považovať za absolvovanie výcviku na terorizmus, ak je výsledkom aktívneho konania a ak sa vykonáva s úmyslom spáchať trestný čin terorizmu alebo prispieť k jeho spáchaniu. Tento úmysel možno vyvodiť, zohľadňujúc všetky osobitné okolnosti prípadu, napríklad z typu materiálov a frekvencie ich využívania. Stiahnutie návodu ako vyrobiť výbušniny na účely spáchania trestného činu terorizmu by sa teda mohlo považovať za absolvovanie výcviku na terorizmus. Naproti tomu samotné prezeranie webových sídel alebo zber materiálu na legitímne účely, ako napríklad akademické alebo výskumné účely, sa podľa tejto smernice nepovažujú za absolvovanie výcviku na terorizmus.

- (12) Vzhľadom na závažnosť tejto hrozby a najmä potrebu zastaviť tok zahraničných teroristických bojovníkov je potrebné kriminalizovať vycestovanie na účely terorizmu, a to nielen s cieľom páchať trestné činy terorizmu a poskytovať alebo absolvovať výcvik, ale aj s cieľom zúčastniť sa na činnostiach teroristickej skupiny. Nie je nevyhnutné kriminalizovať samotný akt cestovania. Rastúcu bezpečnostnú hrozbu predstavuje aj cestovanie na územie Únie na účely terorizmu. Členské štáty sa tiež môžu rozhodnúť riešiť teroristické hrozby vyplývajúce z cestovania na účely terorizmu do dotknutého členského štátu kriminalizáciou ich prípravy, ktorá môže zahŕňať plánovanie alebo spolčenie na účely spáchania trestného činu terorizmu alebo prispenia k jeho spáchaniu. Kriminalizovať by sa mal aj každý čin, ktorý uľahčuje toto cestovanie.
- (13) Nedovolené obchodovanie so strelnými zbraňami, s ropou, drogami, cigaretami, falošným tovarom a predmetmi kultúrnej hodnoty, ako aj obchodovanie s ľuďmi, vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie sa pre teroristické skupiny stali lukratívnymi spôsobmi získavania finančných prostriedkov. V tomto kontexte predstavuje pre Úniu rastúce prepojenie medzi organizovanou trestnou činnosťou a teroristickými skupinami čoraz väčšiu bezpečnostnú hrozbu a orgány členských štátov činné v trestnom konaní by ho preto mali zobrať do úvahy.

- (14) V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849¹ sa stanovili spoločné pravidlá pre predchádzanie využívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Okrem tohto preventívneho prístupu by financovanie terorizmu malo byť v členských štátoch trestné. Kriminalizácia by sa nemala vzťahovať len na financovanie teroristických činov, ale aj na financovanie teroristickej skupiny, ako aj iné trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami, ako je nábor a výcvik alebo cestovanie na účely terorizmu, aby sa tak narušili podporné štruktúry, ktoré uľahčujú páchanie trestných činov terorizmu.
- (15) V členských štátoch by malo byť trestné poskytovanie materiálnej podpory terorizmu prostredníctvom osôb, ktoré sa zapájajú do dodávania alebo presunu služieb, majetku alebo tovaru vrátane obchodných transakcií zahŕňajúcich vstup do Únie alebo výstup z nej, akými sú napríklad predaj, nadobudnutie alebo výmena predmetov kultúrnej hodnoty s archeologickým, umeleckým, historickým alebo vedeckým významom, ktoré boli protiprávne vyvezené z oblasti, ktorá bola v čase vývozu pod kontrolou teroristickej skupiny, alebo prostredníctvom osôb, ktoré v týchto činnostiach pôsobia ako sprostredkovatelia, a to ako napomáhanie terorizmu a navádzanie naň alebo ako financovanie terorizmu, ak sa vykonáva s vedomím, že tieto operácie alebo výnosy z nich sa majú úplne alebo sčasti použiť na účely terorizmu alebo v prospech teroristických skupín. Na účinný boj proti nedovolenému obchodovaniu s predmetmi kultúrnej hodnoty ako zdroju príjmov pre teroristické skupiny môžu byť potrebné ďalšie opatrenia.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (16) Trestný by mal byť pokus o cestovanie na účely terorizmu, o poskytnutie výcviku na terorizmus a o uskutočnenie náboru na terorizmus.
- (17) Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v tejto smernici, úmysel sa musí vzťahovať na všetky prvky, ktoré tvoria tieto trestné činy. Úmyselný charakter konania alebo nekonania možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.
- (18) Mali by sa stanoviť tresty a sankcie pre fyzické a právnické osoby, ktoré sú zodpovedné za tieto trestné činy, pričom by tieto tresty a sankcie mali zodpovedať závažnosti týchto trestných činov.
- (19) Ak je nábor a výcvik na terorizmus zameraný na dieťa, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sudcovia mohli túto okolnosť pri vynášaní rozsudku zohľadniť, hoci sudcovia by nemali byť povinní zvýšiť trest. Posúdenie tejto okolnosti spolu s inými skutočnosťami konkrétneho prípadu ostáva na sudcovi.
- (20) Mali by sa zaviesť kritériá právomoci, aby sa zabezpečilo, že trestné činy stanovené v tejto smernici možno účinne stíhať. Vzhľadom na možné dôsledky takéhoto správania na území Únie a úzke materiálne prepojenie medzi trestnými činmi poskytovania a absolvovania výcviku na terorizmus je vhodné najmä stanoviť právomoc pre trestné činy spáchané poskytovateľmi výcviku na terorizmus bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

- (21) Aby sa zabezpečil úspech vyšetrovania a stíhania trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou alebo trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, by tí, ktorí sú zodpovední za vyšetrovanie alebo stíhanie takýchto trestných činov, mali mať možnosť využívať účinné nástroje vyšetrovania, ako napríklad tie, ktoré sa využívajú v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo iným závažným trestným činom. Využívanie takýchto nástrojov by v súlade s vnútroštátnym právom malo byť cielené a mali by sa pri ňom zohľadňovať zásada proporcionality a povaha a závažnosť vyšetřovaného trestného činu, a malo by dodržiavať právo na ochranu osobných údajov. Medzi takéto nástroje by v prípade potreby mali patriť napríklad prehliadka všetkých vecí v osobnom vlastníctve, odpočúvanie komunikácie, utajené sledovanie vrátane elektronického sledovania, vyhotovovanie zvukových záznamov osôb v súkromných alebo verejných vozidlách a priestoroch a obrazových záznamov osôb vo verejných vozidlách a priestoroch a ich archivácia a finančné vyšetrovanie.

- (22) Účinným prostriedkom boja proti terorizmu na internete je odstrániť online obsah, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, pri jeho zdroji. Členské štáty by sa mali čo najviac usilovať o spoluprácu s tretími krajinami v snahe zabezpečiť odstránenie online obsahu, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, zo serverov na ich území. Ak však odstránenie takéhoto obsahu pri jeho zdroji nie je možné, môžu sa zaviesť mechanizmy, ktoré zablokujú prístup k takémuto obsahu z územia Únie. Opatrenia, ktoré členské štáty prijímú v súlade s touto smernicou s cieľom odstrániť online obsah, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, alebo, ak to nie je uskutočniteľné, s cieľom zablokovat' prístup k takémuto obsahu, by mohli vychádzať z rôznych druhov verejných aktov, či už legislatívnych alebo nelegislatívnych aktov alebo súdnych rozhodnutí. V tejto súvislosti touto smernicou nie sú dotknuté dobrovoľné opatrenia, ktoré prijme internetový priemysel s cieľom zabrániť zneužívaniu služieb, ktoré poskytuje, ani akákoľvek podpora členských štátov takýmto opatreniam, ako sú napríklad odhaľovanie a nahlásovanie teroristického obsahu. Bez ohľadu na to, aký základ sa zvolí pre opatrenia alebo metódy, členské štáty by mali zaručiť, že tento základ poskytne dostatočnú mieru právnej istoty a predvídateľnosti pre používateľov a poskytovateľov služieb, ako aj možnosť súdnej nápravy v súlade s vnútroštátnym právom. Všetky takéto opatrenia musia zohľadňovať práva koncových používateľov a byť v súlade s existujúcimi právnymi a súdnymi postupmi, ako aj s Chartou základných práv Európskej únie (Charta).

- (23) Odstránením online obsahu, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, alebo ak to nie je uskutočniteľné, zablokovaním prístupu k takémuto obsahu v súlade s touto smernicou by nemali byť dotknuté pravidlá stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES¹. Konkrétne by sa poskytovateľom služieb nemala ukladať všeobecná povinnosť monitorovať informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť. Okrem toho by poskytovatelia hostingových služieb nemali byť uznaní za zodpovedných, ak nevedia o nezákonnej činnosti alebo informáciách a nie sú si vedomí skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o nezákonnú činnosť alebo informácie.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (24) Pre účinný boj proti terorizmu má zásadný význam efektívna výmena informácií, ktoré príslušné orgány zamerané na predchádzanie, odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov terorizmu považujú za relevantné, medzi príslušnými orgánmi a agentúrami Únie. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa informácie vymieňali účinne a načas, v súlade s vnútroštátnym právom a existujúcim právnym rámcom Únie, ako napríklad rozhodnutím 2005/671/SVV, rozhodnutím Rady 2007/533/SVV¹ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681². Pri zvažovaní výmeny relevantných informácií by príslušné vnútroštátne orgány mali zohľadniť závažnosť hrozby, ktorú predstavujú trestné činy terorizmu.

¹ Rozhodnutie Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 205, 7.8.2007, s. 63).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 132).

- (25) S cieľom posilniť existujúci rámec pre výmenu informácií na účely boja proti terorizmu, ako sa stanovuje v rozhodnutí 2005/671/SVV, by členské štáty mali zabezpečiť, že relevantné informácie, ktoré získali ich príslušné orgány v rámci trestného konania, napríklad orgány presadzovania práva, prokurátori alebo vyšetrujúci sudcovia, sa sprístupnia pre zodpovedajúce príslušné orgány iného členského štátu, pre ktoré by, podľa ich zváženia, mohli byť tieto informácie relevantné. Súčasťou takýchto relevantných informácií by v prípade potreby mali byť prinajmenej tie informácie, ktoré sa odovzdávajú Europolu alebo Eurojustu v súlade s rozhodnutím 2005/671/SVV. Na toto sa vzťahujú pravidlá Únie týkajúce sa ochrany údajov stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680¹ a nie sú tým dotknuté pravidlá Únie pre spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci trestného konania, ktoré stanovuje napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ² alebo rámcové rozhodnutie 2006/960/SVV.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (26) Relevantné informácie získané príslušnými orgánmi členských štátov v rámci trestného konania v súvislosti s trestnými činmi terorizmu by sa mali vymieňať. Pojem „trestné konanie“ sa chápe tak, že zahŕňa všetky štádiá konania, a to od okamihu, keď je osoba podozrivá alebo obvinená zo spáchania trestného činu až po nadobudnutie právoplatnosti konečného rozhodnutia o tom, či táto osoba predmetný trestný čin spáchala.
- (27) Členské štáty by mali prijať opatrenia na ochranu, podporu a pomoc reagujúce na osobitné potreby obetí terorizmu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ¹ a tiež v zmysle ďalších ustanovení v tejto smernici. Pojem „obet' terorizmu“ je vymedzený v článku 2 smernice 2012/29/EÚ, a to ako fyzická osoba, ktorej bola v priamom dôsledku trestného činu terorizmu spôsobená ujma vrátane fyzickej, mentálnej alebo emocionálnej ujmy alebo majetkovej škody, alebo rodinný príslušník osoby, ktorá v priamom dôsledku trestného činu terorizmu zomrela, a ktorej bola v dôsledku smrti danej osoby spôsobená ujma. Rodinní príslušníci obetí terorizmu, ktoré prežili, ako sú vymedzené v uvedenom článku, majú prístup k službám na podporu obetí a ochranným opatreniam v súlade s uvedenou smernicou.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (28) Pomoc poskytovaná v súvislosti so žiadosťami obetí o odškodnenie dopĺňa pomoc, ktorú obeť terorizmu dostávajú od asistenčných orgánov v súlade so smernicou Rady 2004/80/ES¹, a táto pomoc ňou nie je dotknutá. Týmto nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa právneho zastupovania, pokiaľ ide o nárok na odškodnenie, a to aj prostredníctvom opatrení zameraných na právnu pomoc, ani žiadne iné relevantné vnútroštátne pravidlá týkajúce sa odškodnenia.
- (29) Členské štáty by mali zabezpečiť komplexné riešenie osobitných potrieb obetí terorizmu bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, a to v rámci vnútroštátnej infraštruktúry pre reakcie na núdzové situácie. Členské štáty môžu na tento účel zriadiť centrálné webové sídlo so všetkými relevantnými informáciami, ktoré sa bude aktualizovať, ako aj centrum pre núdzovú podporu, ktoré poskytne psychologickú prvú pomoc a emocionálnu podporu obetiam a ich rodinným príslušníkom. Iniciatívy členských štátov v tomto smere by sa mali podporiť plným využívaním dostupných mechanizmov spoločnej pomoci a zdrojov na úrovni Únie. Podporné služby by mali zohľadňovať skutočnosť, že osobitné potreby obetí terorizmu sa môžu časom vyvíjať. Členské štáty by mali v tejto súvislosti zabezpečiť, aby podporné služby najprv riešili aspoň emocionálne a psychologické potreby najzraniteľnejších obetí terorizmu a aby informovali všetky obeť terorizmu o tom, že je dostupná ďalšia emocionálna a psychologická podpora vrátane posttraumatickej podpory a poradenstva.

¹ Smernica Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov (Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 15).

- (30) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby všetky obete terorizmu mali prístup k informáciám o právach obetí, dostupných podporných službách a systémoch odškodňovania v tom členskom štáte, kde bol trestný čin terorizmu spáchaný. Dotknuté členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na uľahčenie vzájomnej spolupráce s cieľom zabezpečiť, aby tie obete terorizmu, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom bol trestný čin terorizmu spáchaný, mali reálny prístup k takýmto informáciám. Členské štáty by tiež mali zabezpečiť, aby obete terorizmu mali prístup k dlhodobým podporným službám v členskom štáte svojho pobytu aj v prípade, že trestný čin terorizmu bol spáchaný v inom členskom štáte.
- (31) V revidovanej Stratégii EÚ na boj proti radikalizácii a náboru teroristov z roku 2014 a v záveroch Rady Európskej únie a členských štátov zasadajúcich v Rade o posilnení trestnoprávnej reakcie na radikalizáciu vedúcu k terorizmu a násilnému extrémizmu z roku 2015 sa zohľadňuje skutočnosť, že predchádzanie radikalizácii a náboru na terorizmus vrátane radikalizácie online si vyžaduje dlhodobý, proaktívny a komplexný prístup. V rámci takéhoto prístupu by sa mali kombinovať opatrenia z oblasti trestného súdnictva s politikami v oblastiach vzdelávania, sociálneho začleňovania a integrácie, ako aj s poskytovaním účinných programov zameraných na deradikalizáciu alebo ukončenie činnosti, ako aj na výstup alebo rehabilitáciu, a to aj vo väzenskom a probačnom kontexte. Členské štáty by si mali vymieňať informácie o osvedčených postupoch, účinných opatreniach a projektoch v tejto oblasti, najmä pokiaľ ide o zahraničných teroristických bojovníkov, ako aj navrátilcov, v prípade potreby aj v spolupráci s Komisiou a príslušnými agentúrami a orgánmi Únie.

- (32) Členské štáty by mali pokračovať vo svojom úsilí o predchádzanie radikalizácii, ktorá vedie k terorizmu, a boj proti nej, prostredníctvom koordinácie, výmeny informácií a skúseností týkajúcich sa vnútroštátnych politík zameraných na toto predchádzanie a prostredníctvom vykonávania alebo podľa potreby, aktualizácie vnútroštátnych politík zameraných na predchádzanie, zohľadňujúc pri tom svoje potreby, ciele a spôsobilosti a nadväzujúc na svoje skúsenosti. V prípade potreby by Komisia mala poskytovať celoštátnym, regionálnym a miestnym orgánom podporu pri vytváraní politík zameraných na predchádzanie radikalizácii.
- (33) Členské štáty by mali na základe relevantných potrieb a osobitných okolností v každom členskom štáte poskytovať podporu pracovníkom vrátane partnerov z občianskej spoločnosti, ktorí prichádzajú do kontaktu s osobami náchylnými na radikalizáciu. Takáto podpora môže zahŕňať najmä odbornú prípravu a opatrenia zamerané na zvyšovanie informovanosti s cieľom pomôcť im identifikovať a reagovať na príznaky radikalizácie. V prípade potreby by sa takéto opatrenia mali prijímať v spolupráci so súkromnými spoločnosťami, relevantnými organizáciami občianskej spoločnosti, miestnymi spoločenstvami a inými zainteresovanými stranami.
- (34) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu potreby harmonizovaných pravidiel v rámci celej Únie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

- (35) V tejto smernici sú dodržané zásady uznané v článku 2 Zmluvy o EÚ, základné práva a slobody a zásady uznané najmä v Charte vrátane zásad stanovených v jej hlavách II, III, V a VI, ktoré zahŕňajú okrem iného právo na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a právo na informácie, slobodu združovania, slobodu myslenia, svedomia a náboženského vyznania, všeobecný zákaz diskriminácie najmä z dôvodu rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo na ochranu osobných údajov, zásady zákonnosti a proporcionality trestných činov a trestov, ktoré zahŕňajú aj požiadavku presnosti, jasnosti a predvídateľnosti v trestnom práve, prezumpciu neviny, ako aj slobodu pohybu stanovenú v článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES¹. Táto smernica sa musí vykonávať v súlade s uvedenými právami a zásadami, zohľadňujúc tiež Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a ďalšie záväzky týkajúce sa ľudských práv vyplývajúce z medzinárodného práva.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (36) Touto smernicou nie sú dotknuté povinnosti členských štátov podľa práva Únie, pokiaľ ide o procesné práva podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní.
- (37) Táto smernica by nemala mať za následok zmenu práv, záväzkov a povinností členských štátov vyplývajúcich z medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva. Táto smernica sa nevzťahuje na činnosť ozbrojených síl počas ozbrojených konfliktov, ktoré sa riadia medzinárodným humanitárnym právom, ako sú uvedené pojmy vymedzené v tom práve, a ani na činnosť vojenských síl štátu pri výkone ich oficiálnych funkcií, pokiaľ sa riadia inými pravidlami medzinárodného práva.
- (38) Poskytovanie humanitárnej pomoci nestrannými humanitárnymi organizáciami, ktoré sú uznané podľa medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva, nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a to so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.
- (39) Zavedenie trestnoprávných opatrení prijatých podľa tejto smernice by malo byť úmerné povahe a okolnostiam trestného činu s ohľadom na sledované legitímne ciele a ich potrebu v demokratickej spoločnosti a mali by sa vylúčiť všetky formy svojvoľného konania, rasizmu alebo diskriminácie.

- (40) Žiadne ustanovenie tejto smernice by sa nemalo vykladať tak, že jeho cieľom je zredukovať alebo obmedziť šírenie informácií na vedecké, akademické alebo informačné účely. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a najmä vymedzenia verejného podnecovania k páchaniu trestných činov terorizmu nepatrí vyjadrovanie radikálnych, polemických alebo kontroverzných názorov na citlivé politické otázky v rámci verejnej diskusie.
- (41) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice a nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (42) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (43) Touto smernicou by sa preto malo nahradiť rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, a zmeniť rozhodnutie 2005/671/SVV,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, ako aj opatrenia na ochranu *a podporu* obetí terorizmu a pomoc týmto obetiam.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „majetok“ je majetok každého druhu, či už hmotný alebo nehmotný, hnutel'ný alebo nehnuteľný, získaný akýmkoľvek spôsobom, a právne dokumenty alebo listiny v akejkolvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktoré dokazujú vlastnícke právo k takémuto majetku alebo podiel na ňom, okrem iného vrátane bankových úverov, cestovných šekov, bankových šekov, peňažných poukázok, akcií, cenných papierov, obligácií, zmeniek a akreditívov;

2. „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo orgánov verejnej moci pri výkone štátnej moci a verejných medzinárodných organizácií;
3. „teroristická skupina“ je štruktúrovaná skupina viac ako dvoch osôb, ktorá existuje počas určitého obdobia a koná koordinovane s cieľom páchať trestné činy terorizmu;
„štruktúrovaná skupina“ je skupina, ktorá nebola vytvorená náhodne na okamžité spáchanie trestného činu a ktorá nemusí mať formálne vymedzené úlohy svojich členov, stálu členskú základňu ani rozvinutú štruktúru.

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY TERORIZMU

A TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKOU SKUPINOU

Článok 3

Trestné činy terorizmu

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce úmyselné činy, ktoré sú vymedzené ako trestné činy podľa vnútroštátneho práva a ktoré vzhľadom na svoju povahu alebo kontext môžu vážne poškodiť krajinu alebo medzinárodnú organizáciu, boli vymedzené ako trestné činy terorizmu, ak boli spáchané s jedným z cieľov vymenovaných v odseku 2:
 - a) útoky na život osoby, ktoré môžu spôsobiť smrť;

- b) útoky na fyzickú integritu osoby;
- c) únos alebo branie rukojemníka;
- d) spôsobenie rozsiahleho poškodenia štátneho alebo verejného zariadenia, dopravného systému, zariadenia infraštruktúry vrátane informačného systému, pevnej plošiny umiestnenej na podmorskej plytčine, verejného miesta alebo súkromného majetku, ktoré môže ohroziť ľudský život alebo mať za následok vážnu hospodársku stratu;
- e) ovládnutie lietadiel, lodí alebo iných prostriedkov verejnej alebo nákladnej dopravy;
- f) výroba, držanie, získanie, preprava, dodávka alebo použitie výbušnín alebo zbraní, vrátane chemických, biologických, rádiologických alebo jadrových zbraní, ako aj výskum a vývoj chemických, biologických, rádiologických alebo jadrových zbraní;
- g) uvoľnenie nebezpečných látok alebo spôsobenie požiaru, záplav alebo výbuchov, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;
- h) zasahovanie do dodávky vody, energie alebo iných základných prírodných zdrojov alebo ich prerušenie, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;

- i) protiprávny zásah do systému uvedený v článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ¹ v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 9 ods. 3 alebo článok 9 ods. 4 písm. b) alebo c) uvedenej smernice, a protiprávny zásah do údajov uvedený v článku 5 uvedenej smernice v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 9 odsek 4 písm. c) uvedenej smernice;
- j) vyhrážanie sa spáchaním niektorého z činov uvedených v písmenách a) až i).

2. Ciele uvedené v odseku 1 sú:

- a) vážne zastrašiť obyvateľstvo;
- b) neoprávnene donútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu k určitému konaniu alebo zdržaniu sa konania;
- c) vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo sociálne zriadenie krajiny alebo medzinárodnej organizácie.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

Článok 4

Trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce činy boli trestné, ak boli spáchané úmyselne:

- a) riadenie teroristickej skupiny;
- b) účasť na činnostiach teroristickej skupiny vrátane poskytovania informácií alebo materiálnych zdrojov alebo akéhokoľvek financovania jej činností s vedomím, že táto účasť prispeje k trestnej činnosti tejto teroristickej skupiny.

HLAVA III

TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 5

Verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby šírenie alebo akékoľvek iné sprístupnenie akýmkoľvek spôsobom, či online alebo offline, informácií verejnosti s úmyslom podnietiť spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i), pokiaľ takéto konanie priamo alebo nepriamo obhajuje páchanie trestných činov terorizmu, napríklad ich glorifikáciou, a spôsobuje tým riziko, že môže byť spáchaný jeden alebo viac takých trestných činov, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 6

Nábor na terorizmus

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navádzanie inej osoby, aby spáchala jeden z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo v článku 4 alebo aby prispela k spáchaniu takéhoto trestného činu, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 7

Poskytovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytnutie návodu na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo iných osobitných metód alebo techník na účely spáchania niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo prispenia k ich spáchaniu s vedomím, že poskytnuté zručnosti sa majú použiť na tieto účely, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 8

Absolvovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby prijatie návodu na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo iných osobitných metód alebo techník na účely spáchania niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo prispenia k nim bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 9

Cestovanie na účely terorizmu

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby cestovanie do inej krajiny, ako je tento členský štát, na účely spáchania trestného činu terorizmu uvedeného v článku 3 alebo prispenia k jeho spáchaniu, účasti na činnostiach teroristickej skupiny s vedomím, že takáto účasť prispeje k trestnej činnosti takejto skupiny, ako sa uvádza v článku 4, alebo poskytovania alebo absolvovania výcviku na terorizmus uvedeného v článkoch 7 a 8 bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.
2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli nasledujúce konania trestné, ak boli úmyselné:
 - a) cestovanie do tohto členského štátu na účely spáchania trestného činu terorizmu uvedeného v článku 3 alebo prispenia k jeho spáchaniu, účasti na činnostiach teroristickej skupiny s vedomím, že takáto účasť prispeje k trestnej činnosti takejto skupiny, ako sa uvádza v článku 4, alebo poskytovania alebo absolvovania výcviku na terorizmus uvedeného v článkoch 7 a 8, alebo

- b) príprava zo strany osoby vstupujúcej do tohto členského štátu s úmyslom spáchať trestný čin terorizmu uvedený v článku 3, alebo prispieť k jeho spáchaniu.

Článok 10

Organizovanie alebo iné uľahčovanie cestovania na účely terorizmu

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby akékoľvek konanie s cieľom zorganizovať alebo uľahčiť akejkoľvek osobe cestovanie na účely terorizmu uvedené v článku 9 ods. 1 a článku 9 ods. 2 písm. a) s vedomím, že takto poskytnutá pomoc je určená na tieto účely, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 11

Financovanie terorizmu

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytovanie alebo zhromažďovanie majetku akýmkoľvek spôsobom, či už priamo alebo nepriamo, s úmyslom, že sa majú použiť, alebo s vedomím, že sa majú použiť úplne alebo sčasti na spáchanie ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 10 alebo prispieť k ich spáchaniu, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

2. Ak sa financovanie terorizmu uvedené v odseku 1 tohto článku týka ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v článkoch 3, 4 a 9, nie je potrebné, aby sa majetok skutočne použil, či už úplne alebo čiastočne, na spáchanie ktoréhokoľvek z týchto trestných činov alebo prispel k ich spáchaniu, a nie je ani potrebné, aby páchateľ vedel, na ktorý konkrétny trestný čin alebo konkrétne trestné činy sa majetok má použiť.

Článok 12

Iné trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby medzi trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami patrilo toto úmyselné konanie:

- a) krádež s pritŕžujúcimi okolnosťami s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3;
- b) vydieranie s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3;
- c) vystavenie alebo použitie falošných administratívnych dokumentov s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i), v článku 4 písm. b) a v článku 9.

HLAVA IV
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA
TÝKAJÚCE SA TRESTNÝCH ČINOV TERORIZMU,
TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH
S TERORISTICKOU SKUPINOU
A TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH
S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 13

Vzťah k trestným činom terorizmu

Na to, aby bol trestný čin uvedený v článku 4 alebo v hlave III trestný, nie je potrebné, aby bol trestný čin terorizmu skutočne spáchaný, a pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článkoch 5 až 10 a článku 12, nie je ani potrebné, aby sa preukázalo spojenie s iným konkrétnym trestným činom uvedeným v tejto smernici.

Článok 14

Napomáhanie a navádzanie, podnecovanie a pokus

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo napomáhanie trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 8, 11 a 12 a navádzanie na ne trestné.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo podnecovanie na trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 trestné.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol pokus o spáchanie trestného činu uvedeného v článkoch 3, 6, 7, článku 9 ods. 1, článku 9 ods. 2 písm. a) a článkoch 11 a 12, s výnimkou držby uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. f) a trestného činu uvedeného v článku 3 ods. 1 písm. j) trestný.

Článok 15

Tresty pre fyzické osoby

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 a článku 14 trestali uložením účinných, primeraných a odrádzajúcich trestov, ktoré môžu zahŕňať odovzdanie alebo vydanie.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy terorizmu uvedené v článku 3 a trestné činy uvedené v článku 14, pokiaľ súvisia s trestnými činmi terorizmu, trestali trestami odňatia slobody s vyššou trestnou sadzbou, než sú tresty, ktoré možno podľa vnútroštátneho práva uložiť za tieto trestné činy v prípade neexistencie osobitného úmyslu vyžadovaného podľa článku 3, s výnimkou prípadov, keď už ide o tresty s najvyššou možnou trestnou sadzbou podľa vnútroštátneho práva.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 4 trestali trestami odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 15 rokov za trestný čin uvedený v článku 4 písm. a) a najmenej osem rokov za trestné činy uvedené v článku 4 písm. b). Ak trestný čin terorizmu uvedený v článku 3 ods. 1 písm. j) spácha osoba, ktorá riadi teroristickú skupinu podľa článku 4 písm. a), horná hranica trestnej sadzby musí byť najmenej osem rokov.
4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby v prípade, že trestný čin uvedený v článku 6 alebo 7 je namierený proti dieťaťu, sa táto skutočnosť mohla v súlade s vnútroštátnym právom zohľadniť pri ukladaní trestu.

Článok 16

Polahčujúce okolnosti

Členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa tresty uvedené v článku 15 mohli znížiť, ak páchatel:

- a) upustil od teroristickej činnosti a

- b) poskytnie správnym alebo justičným orgánom informácie, ktoré by inak nemohli získať, a tým im pomôže:
- i) predísť následkom trestného činu alebo ich zmierniť;
 - ii) identifikovať alebo postaviť pred súd ostatných páchatel'ov;
 - iii) získať dôkazy alebo
 - iv) zabrániť ďalším trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 12 a v článku 14.

Článok 17

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14, ktoré v ich prospech spáchala akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby, a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby, na základe niektorého z týchto oprávnení:
- a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby;
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.

2. Členské štáty takisto prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany osoby uvedenej v odseku 1 tohto článku umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá jej je podriadená.
3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo účastníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14.

Článok 18

Sankcie pre právnické osoby

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe, ktorá je uznaná za zodpovednú podľa článku 17, mohli uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré zahŕňajú peňažné sankcie trestnoprávnej alebo inej povahy a môžu zahŕňať aj iné sankcie, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu podnikania;
- c) uloženie súdneho dohľadu;
- d) súdny príkaz na zrušenie právnickej osoby;

- e) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 19

Právomoc a stíhanie

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na určenie svojej právomoci vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 12 a v článku 14, ak:
 - a) bol trestný čin spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;
 - b) bol trestný čin spáchaný na palube lode plviacej sa pod jeho vlajkou alebo lietadla registrovaného v tomto štáte;
 - c) je páchatel' jeho štátnym príslušníkom alebo má na jeho území pobyt;
 - d) bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;
 - e) bol trestný čin spáchaný proti inštitúciám alebo osobám z príslušného členského štátu alebo proti inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie so sídlom v tomto členskom štáte.

Každý členský štát môže rozšíriť svoju právomoc, ak bol trestný čin spáchaný na území iného členského štátu.

2. Každý členský štát môže v prípadoch, keď nie je uplatniteľný odsek 1 tohto článku, rozšíriť svoju právomoc na poskytnutie výcviku na terorizmus, ako sa uvádza v článku 7, ak páchateľ poskytuje výcvik jeho štátnym príslušníkom alebo osobám s pobytom na jeho území. Členský štát o tejto skutočnosti informuje Komisiu.
3. Ak trestný čin patrí do právomoci viacerých členských štátov a ak ho ktorýkoľvek z dotknutých členských štátov môže oprávnene stíhať na základe rovnakých skutočností, dotknuté členské štáty spolupracujú s cieľom určiť, ktorý z nich bude stíhať páchateľov, aby sa tak konanie podľa možnosti sústredilo v jednom členskom štáte. Na tieto účely sa členské štáty môžu obrátiť na Eurojust s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi svojimi justičnými orgánmi a koordináciu ich činností.

Zohľadnia sa tieto faktory:

- a) ide o členský štát, na ktorého území bol trestný čin spáchaný;
- b) ide o členský štát, ktorého je páchateľ štátnym príslušníkom alebo na ktorého území má pobyt;
- c) ide o členský štát, ktorý je krajinou pôvodu obetí;
- d) ide o členský štát, na ktorého území bol páchateľ vypátraný.

4. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby jeho právomoc zahŕňala aj trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 a v článku 14 v prípadoch, keď odmietne odovzdať alebo vydať osobu podozrivú zo spáchania takéhoto trestného činu alebo odsúdenú za takýto trestný čin inému členskému štátu alebo tretej krajine.
5. Každý členský štát zabezpečí, aby sa jeho právomoc vzťahovala aj na prípady, keď bol ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 4 a 14 spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území, bez ohľadu na to, kde má teroristická skupina základňu alebo kde pácha trestnú činnosť.
6. Tento článok nevylučuje výkon právomoci v trestných veciach daným členským štátom v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

Článok 20

Nástroje vyšetrovania a konfiškácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby, útvary alebo orgány, ktoré sú zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12, mali k dispozícii účinné nástroje vyšetrovania, ako sú napríklad nástroje, ktoré sa používajú pri vyšetrovaní organizovanej trestnej činnosti alebo prípadov inej závažnej trestnej činnosti.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné orgány v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ¹ podľa potreby zaistili alebo konfiškovali príjmy pochádzajúce zo spáchania niektorého z trestných činov uvedených v tejto smernici, ako aj prostriedkov, ktoré boli použité alebo sa mali použiť pri spáchaní takýchto trestných činov alebo pri činnostiach prispievajúcich k spáchaniu takýchto trestných činov.

Článok 21

Opatrenia proti online obsahu zameranému na verejné podnecovanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie okamžitého odstránenia online obsahu spravovaného na ich území, ktorý predstavuje verejné podnecovanie na spáchanie trestného činu terorizmu, ako sa uvádza v článku 5. Rovnako sa usilujú dosiahnuť odstránenie takéhoto obsahu, ktorý sa spravuje mimo ich územia.
2. Ak odstránenie obsahu uvedeného v odseku 1 nie je možné pri jeho zdroji, členské štáty môžu prijať opatrenia na blokovanie prístupu k takémuto obsahu, pokiaľ ide o používateľov internetu na ich území.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. Opatrenia na odstránenie a blokovanie obsahu sa musia stanoviť transparentnými postupmi a musia poskytovať primerané záruky, ktorými sa zabezpečí predovšetkým to, aby uvedené opatrenia mali len nevyhnutný a primeraný rozsah a aby boli používatelia oboznámení s dôvodom týchto opatrení. Záruky týkajúce sa odstránenia alebo blokovania zahŕňajú aj možnosť súdnej nápravy.

Článok 22

Zmeny rozhodnutia 2005/671/SVV

Rozhodnutie 2005/671/SVV sa mení takto:

1. V článku 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) „trestné činy terorizmu“: trestné činy uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/...^{*,+}

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/... z ... o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L).“

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo tejto smernice a doplňte poznámku pod čiarou.

2. Článok 2 sa mení takto:

a) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa relevantné informácie, ktoré získali jeho príslušné orgány v rámci trestného konania súvisiaceho s trestnými činmi terorizmu, čo najskôr sprístupnili príslušným orgánom iného členského štátu, v ktorom by sa tieto informácie mohli použiť na účely predchádzania trestným činom terorizmu v danom členskom štáte, ako sa uvádzajú v smernici (EÚ) 2017/...⁺, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo trestného stíhania, a to buď na požiadanie alebo z vlastného podnetu a v súlade s vnútroštátnym právom a príslušnými medzinárodnými právnymi nástrojmi.“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„7. Odsek 6 sa neuplatňuje v prípadoch, v ktorých by výmena informácií ohrozila prebiehajúce vyšetrovania alebo bezpečnosť osôb, ani v prípadoch, kedy by jeho uplatňovanie bolo v rozpore so základnými bezpečnostnými záujmami dotknutého členského štátu.

8. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné orgány po získaní informácií uvedených v odseku 6 v prípade potreby včas prijali opatrenia podľa ich vnútroštátneho práva.“.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo tejto smernice.

Článok 23
Základné práva a slobody

1. Touto smernicou nie je dotknutá povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o EÚ.
2. Členské štáty môžu ustanoviť podmienky, ktoré si vyžadujú základné zásady týkajúce sa slobody tlače a iných médií a upravujúce ich práva a povinnosti a ktoré sú s takýmito zásadami v súlade, ako aj procesné záruky pre tlač alebo iné médiá, ak sa takéto podmienky týkajú určenia alebo obmedzenia zodpovednosti.

HLAVA V
USTANOVENIA O OCHRANE,
PODPORE A PRÁVACH OBETÍ TERORIZMU

Článok 24
Pomoc a podpora obetiam terorizmu

1. Členské štáty zabezpečia, aby vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nezáviselo od oznámenia alebo obvinenia zo strany obete terorizmu alebo inej osoby, na ktorú mal takýto trestný čin dôsledky, aspoň v prípadoch ak boli tieto činy spáchané na území daného členského štátu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby existovali podporné služby, ktoré budú riešiť osobitné potreby obetí terorizmu v súlade so smernicou 2012/29/EÚ a ktoré budú mať obeť terorizmu k dispozícii bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné. Takéto služby sa poskytujú popri všeobecných službách na podporu obetí alebo ako ich integrovaná súčasť, pričom sa tieto všeobecné služby môžu obracať na už existujúce subjekty, ktoré poskytujú špecializovanú podporu.
3. Podporné služby musia byť schopné poskytnúť pomoc a podporu obetiam terorizmu v súlade s ich osobitnými potrebami. Služby musia byť dôverné, bezplatné a ľahko prístupné všetkým obetiam terorizmu. Zahŕňajú najmä:
 - a) emocionálnu a psychologickú podporu, napríklad posttraumatickú podporu a poradenstvo;
 - b) poskytovanie poradenstva a informácií o akýchkoľvek relevantných právnych, praktických alebo finančných záležitostiach vrátane uľahčenia uplatnenia práva obetí terorizmu na informácie, ako sa ustanovuje v článku 26;
 - c) pomoc so žiadosťami o odškodnenie pre obeť terorizmu, ktoré je k dispozícii podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu.

4. Členské štáty zabezpečia, aby boli k dispozícii mechanizmy alebo protokoly umožňujúce aktiváciu podporných služieb pre obete terorizmu v rámci ich vnútroštátnej infraštruktúry pre reakciu na núdzové situácie. Takéto mechanizmy alebo protokoly budú ustanovovať koordináciu príslušných orgánov, agentúr a úradov v záujme komplexnej reakcie na potreby obetí a ich rodinných príslušníkov bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, vrátane náležitých prostriedkov na uľahčenie identifikácie obetí a ich rodinných príslušníkov a komunikáciu s nimi.
5. Členské štáty zabezpečia, aby bola obetiam terorizmu bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, poskytovaná náležitá lekárska starostlivosť. Členské štáty si ponechávajú právo určiť spôsob poskytovania lekárskej starostlivosti pre obete terorizmu v súlade s ich vnútroštátnymi systémami zdravotníctva.
6. Členské štáty zabezpečia, aby mali obete terorizmu prístup k právnej pomoci v súlade s článkom 13 smernice 2012/29/EÚ, pokiaľ majú postavenie účastníka trestného konania. Členské štáty zabezpečia, aby sa v podmienkach a procesných pravidlách, na základe ktorých majú obete terorizmu prístup k právnej pomoci podľa vnútroštátneho práva, riadne zohľadňovala závažnosť a okolnosti trestného činu.
7. Táto smernica sa uplatňuje spolu s opatreniami stanovenými v smernici 2012/29/EÚ bez toho, aby boli tieto opatrenia dotknuté.

Článok 25
Ochrana obetí terorizmu

Členské štáty zabezpečia, aby boli k dispozícii opatrenia na ochranu obetí terorizmu a ich rodinných príslušníkov v súlade so smernicou 2012/29/EÚ. Pri rozhodovaní o tom, či a v akom rozsahu by sa mali na ne vzťahovať ochranné opatrenia v priebehu trestného konania, sa musí osobitná pozornosť venovať riziku zavražďovania a pomsty a potrebe chrániť dôstojnosť a fyzickú integritu obetí terorizmu, a to aj počas výsluchov a svedeckých výpovedí.

Článok 26
Práva obetí terorizmu s pobytom v inom členskom štáte

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť terorizmu, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom bol spáchaný trestný čin terorizmu, mali prístup k informáciám o svojich právach, dostupných podporných službách a systémoch odškodnenia v členskom štáte, v ktorom bol spáchaný trestný čin terorizmu. Dotknuté členské štáty v tejto súvislosti prijímajú vhodné opatrenia na uľahčenie spolupráce medzi ich príslušnými orgánmi alebo subjektmi, ktoré poskytujú špecializovanú podporu, s cieľom zabezpečiť obetiam terorizmu reálny prístup k takýmto informáciám.

2. Členské štáty zabezpečia, aby všetky obete terorizmu mali prístup k pomoci a podporným službám stanoveným v článku 24 ods. 3 písm. a) a b) na území členského štátu ich pobytu, aj keď bol teroristický čin spáchaný v inom členskom štáte.

HLAVA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 27

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV

Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, nahrádza bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov, pokiaľ ide o lehoty na transpozíciu uvedeného rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 28
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do ... [18 mesiacov od dátumu prijatia tejto smernice]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29
Podávanie správ

1. Komisia do ... [36 mesiacov od dátumu prijatia tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

2. Komisia do ... [54 mesiacov od dátumu prijatia tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi pridanú hodnotu tejto smernice, pokiaľ ide o boj proti terorizmu. Táto správa sa bude venovať aj vplyvom tejto smernice na základné práva a slobody vrátane nediskriminácie, právny štát a úroveň ochrany a pomoci poskytovanej obetiam terorizmu. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi podľa rozhodnutia 2005/671/SVV a všetky ďalšie relevantné informácie o výkone právomocí podľa právnych predpisov v oblasti boja proti terorizmu v súvislosti s transpozíciou a vykonávaním tejto smernice. Na základe tohto posúdenia Komisia v prípade potreby rozhodne o primeraných následných opatreniach.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V ...

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda
